

NẾU CHÚA HIỆN HỮU, XIN ĐẾN BIẾN ĐỔI CUỘC ĐỜI CON!

Cô Denise Brigou là nữ đại úy trong **"Đội Quân Cứu Độ - Armée du Salut"**. Sinh trưởng trong một gia đình vô thần, cô đã trải qua thời kỳ thơ ấu sang giàu bên các nước Phi Châu, thuộc địa của Pháp Quốc.

Khi trở về Pháp, cô tiếp tục cuộc sống vương giả cho đến ngày người cha ghẻ đột ngột qua đời. Thế là hai mẹ con rơi vào cảnh sống nghèo đói cơ cực. Dầu vậy, cô vẫn tiếp tục kiên trì học xong đại học.

Cô từng sống kinh nghiệm của một người nghèo, lang lang đầu đường xó chợ và ngủ trong các trạm xe điện ngầm ở thủ đô Paris .. Mãi cho đến một ngày nhờ mở kiến thức học được ở trường cô may mắn tìm được việc làm ổn định. Xin nhường lời cho Cô Denise Brigou.

Một ngày, như bao ngày ảm đạm khác, tôi buồn bã tự hỏi:

- Tìm đâu ra chỗ ngủ bây giờ?

Bỗng có người mách nhỏ:

- Hãy đến sở **Đội Quân Cứu Độ** xin một việc làm. Không có gì sáng lạn lắm nhưng ít ra tìm được mẩu bánh mì ăn qua ngày và manh áo che thân!

Nghe lời khuyên, tôi tìm đến Palais de la Femme. Một nữ quân nhân tiếp tôi. Rất lâu sau này, cô thổ lộ với tôi:

- Khi trông thấy chị, em như nghe tiếng Chúa phán: **"Con hãy tiếp nhận người chị em này của con"**.

Nơi Palais de la Femme, các tín hữu Công Giáo viết trên các cửa phòng những câu trích từ Kinh Thánh như:

- **Đức Chúa GIÊSU KITÔ yêu thương bạn**

- **THIÊN CHÚA tìm kiếm bạn**

Đọc các câu này tôi ngao ngán tự nhủ:

- Chắc hẳn mình không sống ở đây lâu được đâu!

Trước cửa phòng tôi người ta viết câu:

- **Hãy sống đạo hạnh!**

Đọc xong, tôi rú lên cười, một giọng cười chế nhạo, khinh bỉ.

Bên trong, một chiếc giường nhỏ, một cái bàn và một cái ghế. Trên bàn có cuốn Kinh Thánh. Tôi mở trang đầu của Sách Khởi Nguyên và nghĩ thầm:

- Làm sao mà còn có những người tin vào những chuyện không đâu!

Khi tìm đến xin việc nơi sở **Đội Quân Cứu Độ** tôi không có một đồng xu dính túi. May mắn thay, bữa ăn trưa được cho không cùng với tiền lương tháng. Tôi dành phần tráng miệng để ăn vào ban tối và từ thứ bảy đến sáng thứ hai - tức hai ngày nghỉ cuối tuần - tôi chỉ sống với vốn vụn một lít sữa.

Nhưng tôi cẩn thận dấu kín chuyện này để không một người nào biết được, bởi vì, Nỗi khổn cùng thật sự, không tự rêu rao, nhưng giữ thinh lặng!

Cuối tháng, khi nhận tiền lương tôi thầm thì:

- Denise ơi, mi đã có tiền rồi. Hãy cuốn gói ra đi!

Còn đang nghĩ thế thì một nữ quân nhân đến ngồi trước mặt tôi. Để nói đùa, tôi hỏi cô:

- Tên gọi Quân Đội Cứu Độ có nghĩa là gì?

Cô nghiêm trang trả lời:

- *Quân Đội Cứu Độ có nghĩa là những người được Đức Chúa GIÊSU KITÔ cứu độ để phục vụ người anh chị em thân cận của mình!*

Nghe cô trả lời thế tôi liền nói thao thao - trong vòng một tiếng đồng hồ - về tất cả những lý lẽ của tôi minh chứng THIÊN CHÚA không hiện hữu.

Ngồi im nghe tôi nói xong, cô nói:

- Chị à, có một điều em biết chắc chắn, đó là, chính Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã thay đổi cuộc đời em. Và điều xác tín này chị không thể nào xóa bỏ khỏi tâm lòng em được!

Nghe nữ quân nhân nói xong tôi bỗng cảm thấy bị chứng hừng. Đây là lần đầu tiên tôi nghe một người thay vì tuyên xưng:

- Tôi tin kính THIÊN CHÚA

thì lại quả quyết:

- Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã thay đổi cuộc đời em!

Trong khi đó cuộc đời tôi chẳng đi vào đâu cả! Khi trở về phòng riêng tôi lấy lại cuốn Kinh Thánh và mở ra đọc. Những lời Kinh Thánh ám ảnh tôi.

Vào một Chúa Nhật, tôi đi tham dự một nghi thức phụng vụ. Một phụ nữ đứng lên nêu chứng tá:

- Tôi là một bác sĩ. Tôi biết Đức Chúa GIÊSU từ 20 năm qua và Ngài không bao giờ làm tôi thất vọng.

Nghe thế, tôi lẩm bẩm:

- Thiệt lạ lùng! Một bác sĩ chứ đâu phải một người vô học. Vậy mà bà dám tuyên xưng niềm tin nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Đây là biến cố thứ hai có tác động mạnh nơi tâm hồn tôi.

Từ đó, tôi tự nhủ:

- Bằng mọi giá phải tìm gặp cho được Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng là THIÊN CHÚA có thể thay đổi cuộc đời con người.

Thế nhưng khi ngồi một mình trong phòng riêng tôi nghe như có tiếng thì thào:

- Mi đang rơi vào bẫy sập! Hãy coi chừng! Giờ mi có tiền rồi, hãy cuốn gói ra đi!

Từ thẳm sâu lòng tôi xảy ra cuộc chiến. Quỳ gối xuống cạnh giường tôi nức nở khóc và thưa cùng Chúa:

- Nếu Chúa hiện hữu thật thì xin hãy đến biến đổi cuộc đời con!

Cầu nguyện xong tôi mở sách Kinh Thánh ra và đọc câu:

- Hãy xin thì sẽ được, hãy gõ thì Ta sẽ mở cho con.

Ngay lúc đó tôi hiểu rằng không phải tôi đọc Kinh Thánh mà chính là Đức Chúa GIÊSU KITÔ đang nói với tôi. Chúa đang có mặt ở đây. Tính kiêu căng và lòng tự mãn không còn chỗ đứng trong tôi nữa. Khi đứng lên tôi hoàn toàn đổi khác. Tôi không còn là Denise Brigou, cô gái lang thang không nơi nương tựa. Nhưng từ nay tôi nhất quyết chọn và bước theo vết chân của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng CỨU ĐỘ con người, hôm qua, hôm nay và mãi mãi.

... "Anh em hãy nhớ đến những người lãnh đạo đã giảng Lời Chúa cho anh em. Hãy nhìn xem cuộc đời họ kết thúc thế nào mà noi theo lòng tin của họ. Đức Chúa GIÊSU KITÔ vẫn là một, hôm qua cũng như hôm nay, và như vậy mãi đến muôn đời .. Đức Chúa GIÊSU đã chịu khổ hình ngoài cửa thành, lấy máu mình mà thánh hóa toàn dân. Vậy ta hãy ra khỏi trại mà đến với Người, cam lòng gánh vác nỗi khổ nhục Người đã chịu. Vì trên đời này, chúng ta không có thành trì bền vững, nhưng đang

tìm kiếm thành trì tương lai. Vậy nhờ Người, chúng ta hãy luôn luôn dùng lời ngợi khen làm lễ tế dâng lên THIÊN CHÚA, tức là dùng miệng lưỡi mà ca tụng Danh Thánh. Anh em chớ quên làm việc từ thiện, giúp đỡ lẫn nhau, vì THIÊN CHÚA ưa thích những hy lễ như thế” (Thư gửi tín hữu Do Thái 13,7-8/12-16).

(“Ombres et Lumière”, n.118, Juin/1997, trang 15-17)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt